

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van beroep te Antwerpen — Wykładnia art. 1a, 291 oraz 297 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253, s. 1) — Pojęcie „przeniesienia towarów wewnątrz Wspólnoty”, „osoby, która dokonuje przywozu towarów lub która zleca dokonanie ich przywozu w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu” oraz „beneficjenta przeniesienia”

Sentencja

- 1) Wykładni art. 291 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 89/97 z dnia 20 stycznia 1997 r. należy dokonywać w ten sposób, że zawarte w nim pojęcie „osoba, która dokonuje przywozu towarów lub która zleca dokonanie ich przywozu” dotyczy osoby, dla której towary zostały przeznaczone i która zamierza nadać im przypisane szczególne przeznaczenie, niezależnie od okoliczności, czy sama dokonuje zgłoszenia celnego, czy jest reprezentowana w tym zakresie w rozumieniu art. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny. Pojęcie to nie obejmuje przedstawiciela tej osoby przed organami celnymi, z wyjątkiem przypadków, w których dana osoba zostanie uznana za działającą we własnym imieniu i na własną rzecz w świetle art. 5 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia nr 2913/92 i musi wobec tego zostać uznana za importera.
- 2) Wykładni art. 297 ust. 1 rozporządzenia nr 2454/93 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 89/97 należy dokonywać w ten sposób, że brak jest przeniesienia towarów wewnątrz Wspólnoty Europejskiej w sytuacji, gdy towary są przywożone do Belgii a następnie przewożone do Niderlandów, jeśli upoważniona osoba działa na rzecz końcowego importera, co podlega weryfikacji przez sąd krajowy. Okoliczność, że towary zostały przywiezione i odprawione w Belgii a następnie przewiezione do Niderlandów jest bez znaczenia dla ustalenia, czy wystąpiło przeniesienie w rozumieniu przywołanego przepisu. W przypadku przeniesienia, beneficjent przeniesienia musi posiadać pozwolenie wydane zgodnie z art. 291 rzezonego rozporządzenia.
- 3) Wykładni art. 297 ust. 1 rozporządzenia nr 2454/93 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 89/97 należy dokonywać w ten sposób, że zawarte w nim pojęcie „beneficjenta przeniesienia” nie obejmuje agenta celnego dokonującego formalności celnych na rzecz importera.

(¹) Dz.U. C 170 z 21.7.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 listopada 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Regeringsrätten, Szwecja) — Kollektivavtalsstiftelsen TRR Trygghetsrådet przeciwko Skatteverket

(Sprawa C-291/07) (¹)

(VAT — Miejsce transakcji podlegających opodatkowaniu — Miejsce opodatkowania — Usługodawca mający siedzibę w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym znajduje się siedziba usługobiorcy — Status podatnika — Usługi świadczone na rzecz fundacji krajowej wykonującej działalność gospodarczą i działalność nie będącą działalnością gospodarczą)

(2008/C 327/06)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Regeringsrätten

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kollektivavtalsstiftelsen TRR Trygghetsrådet

Strona pozwana: Skatteverket

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Regeringsrätten- Wykładnia art. 9 ust. 2 lit. e) oraz 21 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) oraz art. 56 ust. 1 lit. c) oraz 196 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Fundacja krajowa wykonująca jednocześnie działalność gospodarczą i pozostałą działalność korzystającą z usług w zakresie doradztwa świadczonych przez usługodawcę mającego siedzibę w innym państwie członkowskim w ramach działalności nie objętej zakresem dyrektywy

Sentencja

Artykuł 9 ust. 2 lit. e szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 1999/59/WE z dnia 17 czerwca 1999 r., a także art. 56 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, powinny być interpretowane w ten sposób, iż odbiorca usług doradztwa świadczonych przez podatnika mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, który to odbiorca wykonuje jednocześnie działalność gospodarczą oraz działalność nie należącą do

zakresu zastosowania tych dyrektyw, powinien być uznawany za posiadającego status podatnika, nawet wówczas gdy rzeczona usługa jest wykorzystywana na potrzeby ostatniej z wymienionych działalności.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 6 listopada 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS przeciwko Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

(Sprawa C-381/07) (¹)

(Zanieczyszczenie środowiska wodnego — Dyrektywa 2006/11/WE — Artykuł 6 — Substancje niebezpieczne — Zrzuty — Wcześniejsze zezwolenie — Ustalenie norm emisji — System zgłoszeń — Hodowle ryb)

(2008/C 327/07)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS

Strona pozwana: Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Wykładnia art. 6 dyrektywy 2006/11/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty (Dz.U. L 64, s. 52) — Wymóg uzyskania zezwolenia określającego normy emisji w stosunku do wszystkich zrzutów, które mogą zawierać substancje niebezpieczną — Zgodność przepisów krajowych zastępujących w odniesieniu do hodowli ryb wymóg uprzedniego uzyskania zezwolenia systemem zgłoszeń, któremu towarzyszy odwołanie do znajdujących zastosowanie środowiskowych norm jakości oraz prawo sprzeciwu organu administracyjnego wobec rozpoczęcia ich działalności lub prawo nałożenia na dane urządzenie limitów zrzutów

Sentencja

Artykułu 6 dyrektywy 2006/11/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty nie można interpretować w ten sposób, że po przyjęciu, w oparciu o ten przepis programów obniżenia zanieczyszczenia wód, zawierających środowiskowe normy jakości, wolno państwom członkowskim wprowadzić dla niektórych urządzeń uznanych za mało szkodliwe system, którego częścią jest odwołanie do tych norm oraz prawo sprzeciwu organu administracyjnego wobec rozpoczęcia ich działalności lub prawo nałożenia na dane urządzenie limitów zrzutów.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 listopada 2008 r. — Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-405/07 P) (¹)

(Odwołanie — Artykuł 95 ust. 5 WE — Dyrektywa 98/69/WE — Działania, jakie mają być podjęte w celu ograniczenia zanieczyszczenia powietrza przez emisje z pojazdów silnikowych — Przepis krajowy stanowiący odstępstwo przewidujący obniżenie wspólnotowej dopuszczalnej wartości emisji pyłów wytwarzanych przez niektóre nowe pojazdy z silnikiem wysokoprężnym — Odmowa Komisji — Specyficzny charakter problemu — Obowiązek należytej staranności i uzasadnienia)

(2008/C 327/08)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: D. J.M. de Grave i C.M. Wissels, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia, H. van Vliet i A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 27 czerwca 2007 r. w sprawie T-182/06 Niderlandy przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2006/372/WE z dnia 3 maja 2006 r. w sprawie projektu przepisów krajowych zgłoszonych przez Królestwo Niderlandów na podstawie art. 95 ust. 5 traktatu WE, określających wartości dopuszczalne emisji pyłu przez pojazdy z silnikami wysokoprężnymi (Dz.U. L 142, s. 16).